

“*Bravege*,” diris Hermiona. “Tio ne estas magio — tio estas logiko — estas enigmo. Multaj el la plej eminentaj sorĉistoj ne havas gramon da logiko, ili estus kaptataj ĉi tie por ĉiam.”

“Sed ni ankaŭ, ĉu ne?”

“Kompreneble ne,” diris Hermiona. “Ĉio, kion ni bezonas, estas skribita sur ĉi tiu papero. Sep boteloj: tri kun veneno; du kun vino; unu alvenigos nin sekure tra la nigra fajro, kaj la lasta kondukos nin revene tra la purpura.”

“Sed kiel ni divenos kion trinki?”

“Lasu al mi minuton.”

Hermiona legis la paperon kelkfoje. Tiam ŝi paŝis tien kaj reen laŭ la vico de boteloj, murmurante al si kaj gestante al ili fingre. Finfine, ŝi plaŭdis siajn manojn.

“Mi solvis ĝin,” ŝi diris. “La plej malgranda botelo kondukos nin tra la nigra fajro — al la Ŝtono.”

Hari ekzamenis la etan botelon.

“Tio nur sufiĉas por unu el ni,” li diris. “ĝi enhavas apenaŭ solan gluton.”

Ili rigardis unu la alian.

“Kiu portas vin revene tra la purpuraj flamoj?”

Hermiona indikis rondan botelon ĉe la dekstra fino de la vico.

“Vi trinku tiun,” diris Hari. “Ne, aŭskultu, iru reen kaj kolektu Ron. Prenu balailojn el la flugŝlosila ĉambro, per tiuj vi iru tra la klapopordo kaj preter Lanugan — iru rekte al la strigejo kaj sendu Hedvig al Zomburdo, ni bezonas lin. Mi eble povos fortendi Snejp je iom da tempo, sed mi ne egalas al li, fakte.”

“Sed Hari — kion vi faros se Vi-Scias-Kiu estos kun li?”

“Nu — unufoje mi travivis, ĉu ne?” diris Hari, indikante sian cikatron. “Eble mi havos bonŝancon denove.”

La lipo de Hermiona tremis, kaj ŝi subite kuris al Hari kaj ĉirkaŭbrakumis lin.

“*Hermiona!*”

“Hari — vi estas grandega sorĉisto, fakte.”

“Mi ne estas tiel bona, kiel vi,” diris Hari, tre embarasate, kiam ŝi delasis lin.

“Mi!” diris Hermiona. “Nur libroj! Kaj lerteco! Ekzistas pli gravaj aferoj — amikeco kaj kuraĝo kaj — ho Hari — *estu atenta!*”

“Vi trinku unue,” diris Hari. “Vi estas certa pri la ĝustaj boteloj, ĉu ne?”

“Tute,” diris Hermiona. Ŝi prenis longan gluton el la ronda botelo ĉe la flanko, kaj skuiĝis.

“Tio ne estas veneno, ĉu?” diris Hari zorgeme.